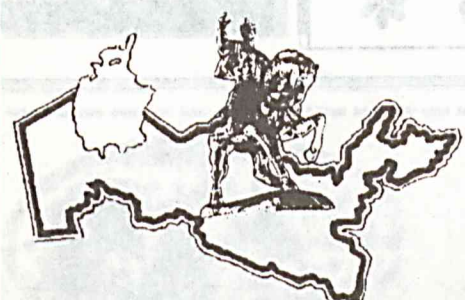


Kuch — adolatda



Adolat

Ozbekiston Respublikasi ijtimoiy-siyosiy va huquqiy gazetasi

1995 yildan chiqa boshlagan 2001 yil 19 yanvar juma №3 (290) sotuvda erkin narxda

Конституцияни ўрганамиз

Муҳаррир минбари

МЕНИНГ ҚОМУСИМ

Оққан дарёлар оққани мисол Ўзбекистон аталмиш юртимиз мустақилликка эришганидан буён шу заминда ўтган аждоғларимиз ҳақида энтиқиб ўйлаётганимиз ва бу ҳақда баралла сўйлаётганимиз ҳақ гап! Истиқлол биз учун эрк қўйишни, озодлик нафасини, орзулар дунёсини қайтариб берди. Уммон янглиг эзгу-ниятларимиз ўз маконимизда барқ урмоқда. Ҳаёт дарахти кўкка бўй чўзмоқда. Аждоғларимизнинг бой илмий, маънавий, маданий мерослари аллақачон умумбашар мулки бўлиб кетгани кундай равшан. Янги минг йилликда ҳам улғў алломалар етишиб чиқишига ишонамиз. Шундай инсонлар етишиб чиқиши учун курашимиз лозим! Бунинг учун энди имкониятлар етарли.

Истиқлол аввало ўзликни англаш имконини берди. Ўзлик — ўз Ватанимиз тимсоллари, тарихи, она тили, улғў аждоғларимиз мероси, миллатимиз жилолари, маънавий қадриятларимиз демакдир! Булар оддий сўз бўлиб туюлса-да, замирида олам-олам маъно муассас. Юртбошимизнинг Ўзбекистон Республикаси Конституциясини ўрганиши ташкил этиш тўғрисидаги Фармойиши ана шундай эзгу максалдарга эришиш йўлида фикрий оламимизга нур бахшида этди. Унда мактабгача ва умумий ўрта таълим муассасаларида, ўрта махсус, касб-хунар ва олий таълим муассасаларида Конституцияни ўрганишга алоҳида эътибор қаратилган. Болаликда олган билим тошга ўйиб ёзилган каби буларкан. Мустақил юрт ўғил-қизлари Ватан тимсолларини мактаб партасида оққанини ўрганишлари ҳаётини заруратга айлантирди. Энди мундодир.

Пойтахтда ва мамлакатимизнинг бошқа шаҳар мактабларида зарур шарт-шароитлар айтили кўнгилдагидек. Хўш, улғўвор ишчи амалга оширишга қийин мактабларида тайёрларлик қай даражада? Яқинда Иштихон туманидаги қатор мактабларни кўздан кечирдик. Ўзибормизнинг торган ҳол шу бўлдики, ҳар бир ўқувчи Ватан тимсолларини, мустақил юртимизда ўз бераётган муҳим ижтимоий ва сиёсий жараёнлар таҳлилини чуқур ўргатишга жиддий эътибор берилмоқда.

Ҳар бир мактабда алоҳида мониторинг хоналари ташкил этилган, дейди биз билан суҳбатда туман халқ таълими бўлими мудири Марат Тўшметов. — Яъни, мустақил мамлакатимизда юз бераётган жараёнларни кузатиш ва таҳлил этиб бориш учун махсус «экран» зарур экан. Бундай кўргазмалар тарғибот усули ўқувчининг тасаввурини кенгайтириш билан бир қаторда билим ва савиясини оширишга ҳам хизмат қилади. Юртбошимиз Исрол Каримовнинг «ёш авлод онгини муносиб шакллантириш, сиёсий билимларини янада юксак даражага кўтариш» қарорини мазкур Фармойишда белгиланган вазифаларни амалга оширишда ана шу мониторинг хоналари жуда қўл келаркан. Бу хоналарни рисоладагидек ташкил этишда 4-мактаб тарих ўқитувчиси Саломат Мўминова, 36-мактаб физика ўқитувчиси Хамид Мамажонидов, 35-мактаб бошланғич синф ўқитувчиси Муҳаммад Эшқулова, 59-мактаб чизмачилик ўқитувчиси Ширинбой Номозов, 10-мактаб илмий бўлими мудири Мансур Раваҳанов, 1-сонли лицей Э.М. ўқитувчиси Эркин Тоҳиди сингари муҳир педагоглар хайрият ишларида алоҳида ташаббус кўрсатишмоқда. Жорий ўқув йилидан бошлаб мактабларда ва бошқа барча таълим муассасаларида «Ўзбекистон Республикаси Конституциясини ўрганиш» курсларини ўқитиш бошланади.

Туманидаги 95 та умумтаълим мактаблари, 26 та болалар боғчалари ҳамда бошқа таълим муассасаларида Конституциясини ўрганишга бирдек қиршилишга хайридир. Эндигина дунёқароши шаклланиётган ўғил-қизлар мустақил давлатимиз Асосий Қонуни ҳисобланган Ўзбекистон Конституциясининг ҳаётимиздаги ўрни, аҳамияти, маъно-мазмунини ва моҳиятини ўрганиш келажик буюк давлатимиз пайдоёврини мустақамлашга хизмат қилиши шубҳасиз.

Тарбиячининг аввало ўзи тарбияланган бўлиши керак деган ақидага амал қилаётган ўқитувчилар Тошкент шаҳридаги Абдулла Авлоний номи малака ошириш институтида ҳамда Самарқанд вилоят педагог ходимларининг малака ошириш институтида билим ва малакаларини муттасил ошираётган, — деди М. Тўшметов. — Бирок, биргина ўша даргоҳларга бориб-келиш билан иш битмайди. Ҳар бир ўқитувчи мустақил равишда изланиши, ўз устида тинмай ишлаши тақозо этилади. Негаки, давр шиллида билан ўзгармоқда. Ўтган эр сўнгини ўн йилгида шакланган мустақиллик дунёсини қўқоқлиги том маънода мураббийлар оғи ва қалбига ҳо бўлсагина ёш авлод тарбияси шунга враща бўлиши шубҳасиз.

Шоир ёганидек, умид билан сўқилган таёб, бир кун берар мева-ю апроқ! Бугун мактаб партасида ўтирган мустақил юрт ўғил-қизлари келажик буюк давлатимизнинг орзу-умидлари, қанотлари ва қалқонларидир. Улар Ватан тимсоли саналиши Бош Қомусимиз моҳиятини қанчалик чуқур билишса, эртанги кунлари учун шунча ишончли пайдоёв қўйган бўладилар. Бунинг ҳар бир замондошимиз ҳамда ҳаётимиз давомчилари бўлиши фарзандларимиз дилдан ҳис этсалар максалда мувофиқ бўларди.



Мамлакатимизнинг Бош Қомуси — Конституциямизда белгилаб берилган ҳақ-ҳуқуқларни аҳолига етказиш, унинг ҳуқуқий онгини ошириш, бу орқали қонун устуворлигини таъминлаш муҳим вазифадир. Самарқанддаги «Конун» ҳуқуқий фирмаси ҳам бу борада талай ишларни амалга оширмоқда. Фирмага турли масалалар билан мурожаат этаётганларга ҳуқуқий маслаҳатлар бери-

рилиб, йўл-йўриқлар кўрсатилиб, сидқидилдан ёрдам берилган. Шунинг учун ҳам фирмага мурожаат этишувчиларнинг сони тобора кўпайиб бормоқда. Шуниси қувончлики, бу ерда фуқароларнинг мурожаатига компьютерда жамланган маълумотлар асосида жавоб қайтарилади. СУРАТЛАРДА: фирма жамоаси фаолиятдан лавҳалар.

НОНДЕК АЗИЗ, ВИЖДОНДЕК ТОЗА

Демократиянинг илк кўртақлари пайдо бўлган қадим Афинада давлат ва фуқаролар ҳаётига таълиқли масалалар шовқин-суронли амфитеатрлардаги очик йиғинларда ҳал этилган экан. Бугун-чи? Дунёда фуқароларнинг ҳуқуқ бурчлари жамланган 800 дан зиёд Конституция қабул қилинган. Уларнинг ҳар бири ўзига хос ва ўзига мос. Жумладан, Ўзбекистон Республикаси Конституцияси жаҳондаги йирик сиёсатшунос экспертлар томонидан мукамал ҳужжат сифатида аллақачон тан олинган.

Хўш, шундай экан бугун Конституциямизни тарғиб этишга, унинг тарихий аҳамиятини яна бир қарра тушуниб олишимизга қандай зарурат пайдо бўлди.

Асли ҳуқуқий жамиятда ҳуқуқий маданият нимадан бошланади. Конституция давлатни давлат, миллатни миллат сифатида жаҳонга танитадиган Бош Қомусима экан ундан лозим даражада хабардормизми? Жамиятдаги ижтимоий-иқтисодий ўзгаришларга ички эҳтиёждан қилиб чиққан ҳолда ёндашамизми?

Муҳбиримиз турли соҳа мутахассисларига ана шу саволлар билан мурожаат қилди.

Жўрақул БАХРОМОВ, сиёсий фанлар доктори, Самарқанд кишлоқ ҳўжалиги институти ректорининг биринчи ўринбосари.

Конституция ҳар бир давлатнинг ўзига хос «паспорти»дир. Яъни, унинг дунё ҳамжамиятидаги қиёфасини англаш тўғрисида муҳим ҳужжат. Демократик жамиятда яшаётган фуқаро қачон ўзини том маънода эркин деб ҳис этиди? Қачонки, ўз ҳақ-ҳуқуқлари ва давлат олдидagi бурчларини тулиқ англаб етса. Шундагина жамиятдаги ижтимоий, иқтисодий ўзгаришларда фаол иштирок этиши мумкин. Бугунги кунга келиб Конституциямизни ўрганишга, тарғиб этишга зарурат туғилганининг боиси ҳам ана шунда.

Ислохотлар жараёнида нега бюрократик тўсиқларга тақор ва тақор дуч келамиз? Ўз мулкимизга ўзимиз эгалик қилиш олаёмизми? Давлат идоралари хизматчилари аслида фуқаролар манфаатларини таъминлашга вақил этилганликларидан хабардормизми? Бундай саволлар қўл Жавоб эса битта Конституцияни билиш ва ўрганиш керак!

Фикримча, бугун ҳуқуқий маданиятни шакллантириш ва ҳуқуқий саводхонликни ошириш ҳар қанчонидан муҳим аҳамият касб этган. Конституция бу йўлдаги бирламчи қадам. Асоску, мактабларда, тарбия муассасаларида Бош қомусимизни ўрганиш, ўргатиш талаб даражасида эмас. Ақир улғайиш мустақил ҳаётга қадам қўётган ёшлар ўз ҳаёт-ҳаракатлари учун жамият олдига жавобгар эканликларини англаб етишлари керак-ку!

Раймонд ЮСУПОВ, Самарқанд давлат университети доценти:

— Конституциямиз инсон манфаатла-

рига тўлалигича бўйсундирилгани, давлат ҳокимиятининг ягона маънави ҳалқ, давлат эса халқ иродасини ифода этиди деб таъкидлаш билан мумкин. Аслида мамлакатимизда амалга оширилаётган ислохотлардан максалд ҳам шу — халқнинг фаровон турмушини таъминлаш, ёш авлодга эркин келажак эшикларини очиб.

Эътибор беринг: биргина Самарқанд давлат университетида 15 нафар талаба «Юмид» жамғармаси йўлнамаси билан дунёнинг энг ривожланган мамлакатларида таълим олиш учун жўнаб кетишган. Улар Америка Қўшма Штатлари, Германия, Англия сингари давлатларда информатика, ҳуқуқшунослик, кимё, иқтисодёт фанлари бўйича таълим олиб етук мутахассис бўлиб қайтишадилар.

Бугун Асосий Қонунимизни ўрганишга зарурат сезилмади. Нега? Ҳуқуқий онг ривож топмаган жамиятда ҳуқуқий давлатнинг ташкил топиши, ривожланиши мумкин. Чўки юксак даражадаги ҳуқуқий онг ва ҳуқуқий маданият ҳар бир фуқаро ва мансабдор шахс томонидан ўзининг жамият ҳамда давлат олдидagi бурчини кам-кўстис эдо этиш учун имконият яратди.

Ҳуқуқий маданиятни ривожлантириш мурожаат ва қўл меҳнат талаб қилмайдиган иш. Матбуот, радио, телевидение кейинги пайларда бу борада таъсирчан тарғибот ишларини олиб бормоқда. Лекин биздаги энг ёмон иллат — мавзудан мавзуга «сарақш» ҳаётини масалаларга қўпича мавсумий тус бериш-

дан қутулмаганимизда. Конституция барча турдаги тарғиботларнинг доимий йўналиши бўлиши керак. Инсон қомуси билан, давлат — қомуси билан қўпича деган маънундаги мақола-лар, телекурсулар кўпроқ тайёрланса максалда мувофиқ бўларди.

Жўрақул БАХРОМОВ, ҳуқуқшунос.

«Адолат» СДП Самарқанд вилоят Кенгаши қотиби:

— Эркин фуқаролик жамиятда мамлакатни аввалгидек ҳўкмон маккега эга бўлган бирор бир сиёсий партия, сиёсий ҳаракатлар эмас қўнлар бошқаради. Яъни, конституциямизда барча фуқароларнинг қонун олдига тенглиги қўрсатиб ўтилган. Демак қонун устуворлиги таъминланган жамиятда бори-этибор топиш учун ҳамма тенг имкониятга эга.

Ҳуқуқшунос сифатида битта фикрни таъкидламоқчиман: Конституцияда ҳуқуқий мулк мулкнинг бошқа шакллари билан тенглаштирилган. Боз устига давлат ва унинг ташкилотлари барча тоифадаги мулкдорларни баравар ўз ҳимосига олганлиги қўрсатилган. Бу иқтисодий ислохотлар жадал давом этаётган юртимиздаги катта ютуқ деб ҳисоблайман. Чўки иқтисодиётимиз тақдирини, эртанги қўнмиз мулкдорлар ҳаракатига, изланишга боғлиқ. Энди тасаввур қилинг: мулкдор ўз қозонига бегона чўмич қирмаслиги учун нимадан хабардор бўлиши ва қимдан ёрдам сураши керак? Албатта қўнлардан ва қўн идораларидан!

Ва яна шунинг умуммаслиқ лозимки, қўпича фуқаролик давлати шу мамлакатда яшовчи фуқароларнинг ҳуқуқий онг нечорлиқ беланлиги билан улчанади. Мен ўн иккинчи катта фуқаролик давлати Республикаси Олий Кенгашининг депутати сифатида конституциямизнинг лойиҳасини муҳокама этиш ва уни қабул қилишда бевосита иштирок этганман. Конституциямизнинг тарихий аҳамияти шундаки, у бозор иқтисодиётига, фуқаролик жамиятига ўтишдек мурожаат давр синотларини ва янги асрадги истиқболимизни белгилаб берган муҳим ҳужжатдир.

Шундай экан, янги асрадги порлоқ ўзгаришлардан умидвор ҳар бир фуқаро — ишчи, зиёли, талаба, тадбиркор ёки фермер уни пухта ўзлаштириш лозим. Эртанги жамиятдаги иқтисодий-ижтимоий ислохотларда онгли равишда ички эҳтиёждан қилиб чиққан ҳолда ёндашганимиздагина қўпича натижа беради.

Суҳбатдош: Зоҳир ТўРАҚУЛОВ, «Адолат» ўз муҳбири.

○ Ўйлайманки, мамлакатимизда амалга оширилаётган улкан буювдорлик ишларига берадир қарамайдиган, мана шу ўзгаришларни ўз қалбидан ўтказадиган ҳар қайси инсон ҳаётимизда рўй бераётган янгиликни жараёнларини қўриб беихтиёр қўволиши шубҳасиз.

Шаҳар-қишлоқларимиз, юртимиз қиёфаси кундан-кунга ўзгариб, чирой очаётгани, бепосн далаларимизда, ишга туширилаётган янги-янги қорхоналаримизда, умуман, иқтисодиётимизнинг барча соҳаларида одамларнинг ҳаётга, меҳнатга муносабати ўзгариб, масъулияти ортиб бораётгани бугунги кўнмизнинг энг устувор ҳусусиятидир, десак ҳеч қандай хато бўлмайд.

Исрол КАРИМОВ.

МАЪНАВИЙ-МАЪРИФИЙ СОҲАДАНИ ЭНГ МУҲИМ ВАЗИФА

Мамлакатимиз Президентининг «Ўзбекистон Республикаси Конституциясини ўрганиш ташкил этиш тўғрисида»ги Фармойиши катта ижтимоий-сиёсий ва маънавий аҳамиятга молик ҳужжат бўлиб, унда белгилаб берилган вазифаларни амалга ошириш фуқароларнинг, айниқса ёш авлоднинг ҳуқуқий онги, тафаккури ва маданиятини тарбиялаш ҳамда юксалтиришда муҳим ўрин тутди. Ҳозирги кунда жойларда бу борадаги амалий тадбирлар белгиланиб, ҳаётга татбиқ этилмоқда.

«Маҳалла» ҳайрия жамғармасида Ўзбекистон Республикаси Конституциясини ўрганиш маҳаллаларда ташкил этиш мавзусида семинар-кенгаш бўлиб ўтди. Ўзбекистон Оқсоқоллар кенгаши ва «Маҳалла» жамғармаси томонидан уюштирилган мазкур тадбирда Тошкент вилояти ва Тошкент шаҳридаги маҳаллаларнинг раислари, шу минтақа маҳаллаларининг фаолиятини мувофиқлаштирувчи ташкилотлар раҳбарлари, ҳуқуқшунос олимлар, тарғиботчилар ҳамда оммавий ахборот воситалари вакиллари қатнашди. Семинар Оқсоқоллар кенгаши ва «Маҳалла» жамғармаси раиси Ш. Жалилов бошқарди.

Анжуманда сўзга чиққанлар маҳаллаларда Ўзбекистон Республикаси Конституциясини ўрганиш дастурини яратиш ҳамда махсус ўқув курсларини ташкил этиш ва тегишли қўлнамаларни тайёрлашнинг ўзига хос жиҳатларига эътиборни қаратдилар. Маҳаллаларда ҳаётимиз Қомусини ўрганиш дастури бўйича ўқув-услубий, илмий-оммабоп ва бошқа воситалар ёрдамида, мутахассисларни кенг жалб этган ҳолда фуқаролар ўртасида Бош қонунимизнинг мазмун-моҳияти, жамиятдаги ўрни ва аҳамиятига оид тарғибот ва ташвиқот ишларини узлуксиз равишда олиб бориш бугунги кунда маънавий-маърифий соҳадаги энг муҳим вазифалардан бири эканлиги таъкидланди.

Семинарда маҳалла фуқаролари ўртасида Конституцияни ўрганиш ташкил этиш юзасидан зарур тавсиялар ишлаб чиқилди.

ДАВЛАТИМИЗ ФУҚАРОЛАР ХИЗМАТИДА

Ўзбекистон Республикасининг Конституцияси ҳақиқий халқчил, ҳар томонлама мукамал, маромига етган Бош қонунимиз ҳисобланади. Унда фуқаронинг ҳам, жамоат ташкилотларининг ҳам, давлат органларининг ҳам ҳуқуқ ва бурчлари тўла, ҳар томонлама ифода-лаб берилган. Ушбу ҳуқуқ ва бурчларни бажариш қатъий қилиб қўйилган.

Масалан, Конституциянинг 1-бўб, 2-моддасида қўйилган сатрлар бор: «Давлат халқ иродасини ифода этиб, унинг манфаатларига хизмат қилади. Давлат органлари ва мансабдор шахслар жамият ва фуқаролар олдига масъулдир».

Мана шу моддада айтилган фикрлар тобора турмушимизга сингиб бораётган. Давлат органлари халқ учун, фуқаролар манфаати учун хизмат қила бошладилар. Мен бунинг тадбиркорларга яратиб берилган имтиёзлар ифода этилган қатор қарорларда ҳис этилган. Биз-

нинг бемалол, ҳалол фаолият кўрсатишимизга имкон яратилганлиги ва бу имкониятлар давлат томонидан қафолатланганлиги тўғрисида ҳам ишчимиз юришиб, юртимизга ҳам, ўзимизга ҳам фойда келтиряпмиз.

Турмушимиз тобора фаровонлашиб бораётган экан, бунда мустақил Ўзбекистонимиз Бош Қомусининг аҳамияти катта. Биз унинг мазмун-моҳиятини ёшларимиз онгига тобора сингдиришимиз зарур.

Жўра СОЛИЕВ, хусусий тадбиркор.

Тошкент шаҳри, Ўзбекистон «Адолат» СДП аъзоси.

«Ўзавтойўл» тизимида

— Халқимизда «Йўл қўрган етар муроқабда», «Йўл қўрган одам — жаннатда» деган ақолий нақллар бор...

— Тўғри, айтасиз. Мустақиллик тўғрисида йўлсозликда ҳақиқий мўжизалар рўй бермоқда. Ўтган йили Қамчиқ ва Резак довоида ерости автомобил йўли ишга туширилди. Бошқа вилоятлар қатори биз бу ерда уч йилдан зиёд иш олиб бордик. Икки дово орасидаги йўлни барпо этдик. Эндиликда бу йўллар юртимизнинг равнақида хизмат қилмоқда. Бошқачасига айтганда, ҳаётнинг турли соҳалари қатори тармоғимиз ҳам тобора ривожланиб бораётган. Бу ўз навбатида улғў ниятларни қалбига ҳо этган жамоамизнинг йўллар қўриб муроқабда етатишини, катта савобга қолаётганини ҳам намойиш этади.

— Шу ўринда бирламша жамоасининг кенг қамровли фаолиятига тўхталиб ўтсангиз.

— Қўпнинг кишлоқ жа-

моамиз ўтган 2000 йилда барақали меҳнат қилди. Ишлаб чиқариш режасини сентябрь ойидаёқ бажаришга муваффақ бўлдик. Йил якунида эса қатор соҳалар бўйича белгиланган режаларнинг ошириб бажарилганлиги қайд этилди. Буюк Йпак йўлининг вилоятимизга тегишли қисмида, айниқса катта ишлар бажарилди. Бир пайтлар Шаҳрихон — Андижон йўлида қатнаган одам ҳозир уни таниб-қўла қолмади. Бўз, Асака, Олтинқўл, Андижон, Хўжабод туманларидаги асосий йўлларнинг бугунги қўн талаб даражасига етказилаётганлигидан тўқиланади. Бу йўлларнинг қўп таъмирланиб иккинчи категориядан биринчи категорияга ўтказилди. Эни кенгайтирилди. Бунинг натижасида аввалги турт қаторли йўлнинг ўрнида олти қаторли автомагистраль юзага келаяпти. Транспортларнинг ҳаракат қанови яшилганмоқда. Унинг четларига тегишли йўл белгилари ўрнатилиб, ўртасига бетон тўсиқлар қўйилапти. Бўз — Урмонбек — Балиқчи, Қуйганёр —

Маданият автотрассаларида, Андижон — Асака йўлида, Боғишамол билан Андижон шаҳрини боғловчи йўлда ҳам шундай қўпчиликлар вужудга келтирилди. Андижон шаҳрининг Янги Ўш қўчаси, Алишёр Навоий, Шароф Рашидов, Чўлпон, Комил Яшин шўх қўчаларида қилинган ишлар боис юзага келган қўпчиликларда ҳам жамоамиз йўлсозларининг ҳиссаси бор. Улар ўз маҳоратларини намойиш этишиб, қисқа муддатларда белгиланган йўл иншоотларини таъмирлаб, ишга туширишга муваффақ бўлдилар. Шу билан биргаликда йўлларда ҳаракат хавфсизлигини таъминлаш учун барча зарур чоралар кўрилди. Биргина ўтган йилнинг ўзида 6 мингтага яқин йўл белгилари янги ва етишмаётган жойларга ўрнатилиди. Иккинчи категориядан биринчи категорияга ўтказилган, олти қаторли йўлга айлантирилган 12 километр масофадаги трассага бетон тўсиқлар қўйилиб, муҳофазаланди. Йўлни ривожлантириш ва тақомиллаштиришга

қаратилган бундай муҳим ишларни айна пайтда ҳам изчил давом эттиряпмиз.

— Ўтган йилги яна бир яхши иш — «Ўзавтойўл» Давлат акционерлик концернининг раҳнамолигида вилоятда йўлсоз-

ойида шундай аjoyиб тадбирни ўтказишга муваффақ бўлдик. Унда ўзимиздан ташқари бошқа вилоятлардан қолган йўлсозлар ҳам қатнашдилар. Бунинг шарофати билан Буюк Йпак йўлидаги Шаҳрихон билан

маларга қўриб эканликларини яна бир бор намойиш этилди. Наманганлик йўлсозлар билан жалолқўпчиликлар очик танлов соҳасида бўлишиб, «Дамас» автомашинаси билан тақдирланиди.

— Бу ҳам албатта ишга янги ҳаёт беришнинг ўзига хос қўрқиниши бўлса керак.

— Бўлмасам-чи. Қарда интилиш, изланиш бўлса ютуқлар қўпича ортиб, мустақамланиб бора-

ди. Яъни, халқ ибораси билан айтганда, интиланга ҳар доим омад ёр бўлади. Бу бизнинг меҳнатимизда, меҳнатга бўлган муносабатимизда қўзга ташланиб турибди. Йўлсозликни шарофли қасбга айлантириб, унга бор меҳрини, қалб ҳароратини, билим ва маҳоратини бағишлаётган бирламшамиз жамоаси асло кам бўлмапти. Қасбига сидқидилдан меҳр қўйиб эл олқиниши олаётган Андижон қўпчиликлардан фойдаланиш бошқармасининг бошлиғи Қодиржон Ҳакимов, Избоскан тумани автомобил йўллар бошқармаси бошлиғи Султонмирза Исмолов каби қатор тажрибали мутахассисларимиз соҳанинг ривожига сидқидилдан ҳисса қўшмоқдалар. Йўл ишчи Уринбой Султонов, автогрейдерчи Рустам Жиянов, бўльдозерчи Ҳасанбой Нўматов, асфальт юткизувчи бригадирлар Абдусалом Эргашев, Ҳакимжон Бектемиров, Мўйдинжон Мамажонов сингари юзлаб ишчи-хизматчиларимиз эса ўзларининг қамтарона меҳнатлари билан эл меҳрини қозонишмоқда. Энг муҳими, жамоамизда-

ги ҳар бир ишчи-хизматчи, мутахассис ходимларнинг бир тан, бир жон бўлиб ишлаб, ютуқларимизни бойитишга бирдек улуш қўшаётганида.

«Андижонавтойўл» давлат акционерлик бирламшасининг раиси Абдулатто Ҳўраев билан анча суҳбатлашдик. У янги йилда, янги асрининг дастлабки даврида қилинади-ган ишлар, истиқболдаги режалар ҳусусида бизга гапириб берди. Раҳбарнинг қатъий фикрига монанд қилинган ишларни қўзатиб биз бир нарсани кўрдик: Андижон вилояти бугунги кунда нафақат деҳқончиликда балки йўлсозликда ҳам илдам одимламоқда. Оммалаштиришга арзигulik янгиликларини амалга оширяпти. Йўл қўрилишини ривожлантиришга, соҳани тақомиллаштиришга доир бой тажриба орттирмоқда. Бу шубҳасиз андижонлик йўлсозларнинг жонаҳон Ўзбекистонимизга бўлган чексиз меҳрумуҳаббатининг ифодасидир.

Рустам АҲМАДЛИЕВ, «Адолат» муҳбири.

ЖАНАТИ ОДАМЛАР

«Андижонавтойўл» давлат акционерлик бирламшаси раиси Абдулатто ҲўРАЕВ билан суҳбат

ларнинг бўлиб ўтган очик танловини халқ кўпчилиги унутгани йўқ.

— Дарҳақиқат, концернимиз раҳбариятининг амалий ёрдами билан 2000 йилнинг август-сентябрь

Андижонни боғловчи 21 километрлик йўл жуда қисқа муддатларда таъмирланиб кенгайтирилди. Таниб бўлмас даражада ўзгариб кетди. Ўн беш кун ичида танловда қатнашган ҳамма йўлсозлар ўзларининг ни-

— Бу ҳам албатта ишга янги ҳаёт беришнинг ўзига хос қўрқиниши бўлса керак.

Янги нашр

ЎЗБЕКИСТОННИНГ ЯНГИ ТАРИХИ

Мустақилликнинг бош мақсадларидан бири, деб қайд қилган эди юртбошимиз, тарихий ҳақиқатни тиклашдир. Тарихни қайтадан ёзиб бўлмайди. Уни бор-бутуни билан ҳаққоний ифодалаш керак. Шу нуқтаи назардан 1996 йил 15 декабрда мамлакатимиз раҳбарининг Ўзбекистон Республикаси Президенти ҳузуридаги Давлат ва жамият қурилиши академияси қошида «Ўзбекистоннинг янги тарихи» Марказини ташкил этиш тўғрисида қиқарган фармойиши катта тарихий ва сиёсий аҳамиятга эга бўлди. Марказнинг улкан саъй-ҳаракатлари натижасида «Мустақил Ўзбекистон тарихи» — учинчи китоби пайдо бўлди.



Сиз азиз муштарий, нахотки қарийб тўрт йилда ушбу китоб юзга келган бўлса деб ажабланишингиз мумкин. Ахир тарихий ҳақиқатни зудлик билан ёзиш ва нашр қилиш мумкин эди-ку! — дея эътироз ҳам билдиришингиз мумкин. Бироқ, ҳар қандай тарихий жараён-ҳали тарихий ҳаққоният эмаслигини қайд этмоқчимиз. Академия раҳбарияти ва унинг ректори, профессор Алишер Азизхужаев ҳамда Марказ директори, профессор Анатолий Саъдуллаевларнинг муаллифларга илмий-методик Кенгаш кўрсатмаларини бажариш борасида жон қуйиб бериб неча марта берган маслаҳатларини гувоҳи бўлганмиз. Ва қайта-қайта ишлаш, тақризчилар кўрсатмаларини бажариш асосида қўлёзма уч йил ичида тайёр бўлди ва «Шарқ нашриёт-матбаа акциядорлик компанияси» томонидан зудлик билан нашр қилинди.

Муаллифлар танлаш ҳам осон кечмади. Академиянинг илмий-методик Кенгаши (раиси академик Бўрибой Аҳмедов) тавсияси билан сиёсатшунос олимлар — Н. Жўраев ва Т. Фаизуллоев зиммасига ушбу китобни ёзиш масъулияти юкланди. Ваҳоланки, мустақил Ўзбекистон тарихини, унинг сиёсий, иқтисодий, ижтимоий-маънавий қурилиши ҳамда жаҳон ҳамжамиятидаги ўрни ва ҳолатини қўриштиришда, шу соҳанинг етак билимдонлари тақдир қилинди: тарихчилар, ҳуқуқшунослар, филолглар, иқтисодчилар, адабиётшунослар, журналистларнинг қадимати маслаҳатлари муаллифлар томонидан инобатга олинди.

Дарҳақиқат ҳар қандай китоб ҳам осонликча яратилмайдиган. Шу боис ушбу китоб-мустақил Ватанимиз тарихида янги бўлиши академик нашр-боя айтаётганлигидек 4 йилда олам юзиди кўрди.

«Мустақил Ўзбекистон тарихи» андоза оладиган, тарихимизнинг ёрқин, бунёдкорлик жиҳатларини ифода қиладиган академик нашр бўлиб қолди. Бундай дейишга тўла асос бор.

Мазкур китоб-қўлланманинг мазмун-мундарижасига назар ташлашда, Кириш, VIII та боб ва хулосадан иборат бўлиб, ҳар бир боб параграфларга ажратилган. 39 та параграфдаги мазмунлар бугунги истиқболли Ўзбекистонимизнинг ҳаққоний ривожланиш босқичларини ифода қиладиган.

«Мустақил Ўзбекистон Давлатининг ташкил топиши» бобидаги «Ислом Каримов Мустақил Ўзбекистоннинг биринчи Президенти» параграфида шундай дейилган: «1991 йил охирида Ўзбекистон ҳаётида то маънода улкан тарихий воқеа содир бўлди. 29 декабрда халқимиз узок йиллик мустақиллаш қилишдан сўнг то маънодаги мустақиллик рамзи сифатида биринчи бор умумхалқ ҳошиш иродаси билан мустақил Ўзбекистон Республикаси Президенти сайланди. Ўзбекистоннинг янги тарихи шу санадан бошланади, десак муболага бўлмайди» (42-бет).

Мамлакатимизда янги истиқлол тарихи бошланди. Унинг биринчи бунёдкори Ислом Каримовдир. У тамал тоши қўйган юрт тобора гуллаб яшанамоқда. Жаҳон ҳамжамияти сафида ўзига хос ва мос йўл билан — ўзбек модели тимсолида раванқ топмоқда. Бунини мен китобнинг ҳар бир саҳифасини ўқиган сайин уфориб тургани гувоҳи бўлганмиз.

«Ўзбекистонда ҳуқуқий, демократик давлат қурилиши, фуқаролик жамиятининг шакллантирилиши», «Иқтисодий ислохотларнинг ўзига хос тамойиллари» каби бобларда мустақил Ўзбекистондаги тўб ўзгаришлар, жаҳон ҳамжамиятидаги ўз йўналиши илга ўрин олиши, тобора юксала бориши кенг ёритилган. Шунини алоҳида таъкидлаш лозим, Ўзбекистон ривожланишининг янги демократик қўриқларини, қўлпартиявийлик, инсон ҳуқуқлари ва эркинлик-

лари қафолатининг яратилиши асосида янги фуқаролик жамиятининг барпо бўла бошлаши, оммавий ахборот воситалари раванқи ва жамият тарққотиғига таъсири, энг муҳими Ислом Каримов тамойилларининг босқичма-босқич амалга оша бориши китобда содда ва халқчил тилда ифода қилинган. Китобнинг 350-бетига назар ташланг: «Автомобил индустрияси бозорига кириш ва ундаги кучли рақобатга бардош бериш ўта мушкул иш бўлаётганини, унинг ҳам иқтисодий ва молиявий бақувват мамлакатлар ҳам бу бизнесга кириб олмаётганлиги, Ўзбекистон эса кучли рақобатчилари бўлган автомобил бозорига собиқ СССР таркибидagi республикалар орасида биринчи бўлиб кириб бори».

Муаллифлар мамлакатимиз жаҳоннинг 28-давлати сифатида автомобил ишлаб чиқаришининг шаклланиши ва ўсиши жараёнларини чуқур таҳлил қилиб, мисоллар асосида баён қилганлар. Биринчи. Биринчилар... Китобнинг ҳар бир саҳифасида тарихий жараёнларнинг Мустақиллик учун хизмат қилаётганлиги пухта ва бадиий-публицистик рўҳда босқичма-босқич тасвир қилинади. Биринчи Президент — Ислом Каримов! Биринчи ислохот — бозор сиёсатига ўтиш. Биринчи истиқлол Конституциясини қабул қилиш. Биринчи фуқаролик жамиятининг шакллантирилиши тамойилларини Асосий Қонунда ифода қилиш. Биринчи автомобиль заводининг Мустақиллик йиллари авулжга келиши. Биринчи миллий истиқлол ғояси ва унинг тамойиллари. Биринчи марта Ўзбекистоннинг БМТга қабул қилиниши. Биринчи бўлиб Ислом Каримов таълимоти — беш тамойил ва уларнинг шараф билан амалга оширилиши ва ҳоқозолар китобда тушунари баёнлар билан ёрқин саҳифаларда халқчил тарзда ифода қилинган.

Маънавий-руҳий покланиш, миллий қадриятларнинг тикланиши — янги жамият қурилишнинг асосини ташкил қиладиган. Киши онги ва шуури янги жамият тамойиллари билан қўрланган экан, у ўша жамият ва унинг истиқболини яратиши мумкин эмас.

Президентимиз Ислом Каримов ҳар бир маърузаси ва мулоқотларида масалан, аниқлаш томонига алоҳида эътибор бериб келган. Ҳар вақтда соҳибқирон Амир Темур, донишманд подшоҳи ва маънавияти бой, билимли халқи бўлган юрт ҳамиша раванқ топавердан ва дунёнинг олдинги сафларида бўлади, деган эди. Муаллифлар ҳақиқатида, «Ўзбекистоннинг инсоният цивилизациясига салмоқли ўрни бор. Юртимиз маънавий меросига бой. У дунёда ҳам турли маънавий ва сиёсий жараёнларга кучли таъсир ўтказиб келган. Шу жиҳатларни ҳисобга олсак, Ўзбекистон ўзининг барча кўрсаткичлари бўйича жаҳонда маданий, илмий технология ва иқтисодий юксалишга эришмоқда» (498-бет), деб таъкидлашади.

Мутасарр қилиб айтганда, академик нашр — «Мустақил Ўзбекистон тарихи» ҳақида жуда кўп ёзиш мумкин. Аммо ҳозир тарихимиз, истиқлол тарихимиз ҳуб ва яхши ёзилди. Унинг илмий-тарихий методологияси бугунги тарих талабига тўлиқ жавоб беради. Тарихийлик, ҳаққонийлик, таҳлил, оммабоплик — тили, жумлалари содда ва раван, ҳолис ёндошиш каби ва бошқалар ўз ифодасини топган.

Шу ўринда Ислом Каримовнинг қўйма фикрларини келтириб, кичик тақризга нўқта қўйсак: «Ўтган даврнинг ҳар бир йилни аҳамияти жиҳатидан тарихимизнинг ўн йилликларига, ҳатто асрларига тенглаштириш мумкин, десак муболага бўлмайди».

Янги асрда — янги китоб муборак бўлсин!

Карим НОРМАТОВ,
тарих фанлари доктори,
профессор.

Луқма

«КЕРАК БЎЛСА ЎЗ ЖОЙГА ЁЗМАЙСАНМИ?..»

Денов тумани «Бободехқон» бозори очиқ турдаги ҳиссдорлик жамиятидагилар бу гапни айтишдан ҳайиқшмади

Оиламизда ҳўжабирдай жонмиз. Отам — нафақада, кўзи охиш онам биринчи гуруҳ ногирони. Ўзим ҳам бир қўлимдан ажралиб учинчи гуруҳ ногиронлигига чиққанман. Бир неча йиллардан бери Денов тумани «Бободехқон» бозори очиқ турдаги ҳиссдорлик жамиятига қарашли бозорда пакет сотиб келаман. Тадбиркорлар палатасига аъзо бўлганлигим учун ҳўл мева-валар сотиладиган бўлимдан менга 81-жойни беришган. Шу ерда савдо-сотик қилиб, оиламиздагиларни боқаётган эдим. Нима бўлдию касал бўлиб шифохонада даволаниб чиқдим. Бозорга чиқсам меннинг жойимни бошқа одамга бериб юборишибди. Доимий равишда қўй учун аъзолик бадалларини, яъни патта пулини вақтида тўлаб келардим. Жойни қайтариб олиш учун ҳиссдорлик жамиятининг раиси 3. Алмардоновга мурожаат қилдим. У ўринбосари Ф. Эргашевга топширди. Яъни бор отанга, бор онанга қабилда иш кўришди. Бундан норози бўлиб жойимни қайтариб олишда ёрдам сўраб бормаган жойим, ёзмаган ташкилотим қолмади. Аммо текширувчилардан ҳеч қандай фойда чиқмади. Бозордагилар «жуда мустаҳкам» экан. Келганлар камчиликлардан кўз юмиди. Ҳиссдорлик жамиятининг раиси 3. Алмардонов эса «Керак бўлса юз жойга ёзмайсани, ҳеч нарсаси қолмайсан» деб айтишдан ҳайиқмади. Мендек бир меҳрога муҳтож аёлга ёрдам бериб, қўллаб-қувватлаш ўрнига раиснинг ва унинг атрофидогиларнинг бундай йўл тутишидан таажжубландим.

Бозорда бўлсангиз, ҳатто камчиликлардан дилингиз вайрон бўлади. Унинг еттига бўлими, жами 1060 та савдо ўрни бор. Ҳар бир жойга махсуслаб турларига қараб 150 сўмдан 300 сўмгача патта пули йиғиштириб олинади. Қани эди бу пулларнинг ҳаммаси бозор касасига тушса. Қолаверса, бозорда тарози ҳам етишмайдди. 150 нафар сотувчига таразидан фойдаланадди, холос. Қолганларидан эса таразидан нарсаси тортган учун 50 сўмдан йиғиб олинади. Уни ҳисоблаб чиқсангиз бир кунда бир неча ўн минг сўмликдан ортиб кетади.

Ф. Эргашев аввал қасббонада чечки бўлиб ишларди. У ҳиссдорлик жамияти раисининг ўринбосарлигига ўтганидан кейин ўзининг жойига — тарозибон укаси Олим Эргашевни олиб келди. Тарозибонликка эса қайноғаси Хуришдин жойлаштирди. Ажабо, нахотки шундай муътабар жойда акадан укага, укадан қайноғаси ишни мерос қилиб бериш мумкин бўлса? Бу бошқаларда ноҳуш қайфият уйғотмайми? Ҳар ким ўзининг билганини қилверадими? Ҳўқуматимиз бозорларни ривожлантириш билан боғлиқ катта ишларни амалга ошираётган бир пайтда Деновдаги бу ҳолат нахотки ҳеч кимни ташвишга солмаса? Мутасаддилар бунга қандай қарашаркин?

Шаҳноза АСАМОВА,
Сурхондарё вилояти,
Денов тумани.



Бухоро туманида ёшлар тарбиясини намунали йўлга қўйиш, улар ўртасида содир этилиши мумкин бўлган жиноятларнинг олдинчи олишга катта эътибор берилмоқда. Бу ишда айниқса, ҳуқуқий муҳофаза қилиш органлари ходимлари ва ўқитувчи мурабийлар алоҳида жонбозлик кўрсатишяпти.

СУРАТДА: Бухоро тумани прокурори Эркин Султонов (ўнгда) кишлоқ ҳўжалик коллежи директори Оризқул Кенжаев ва прокурор муовини Юлдаш Олжаевлар келгуси ишлар хусусида суҳбатлашмоқда.

Р. АСЛОНОВ олган сурат.

«Адолат»га жавоб берадилар

«ҲАҲХПАЛАК»

(«Адолат» газетаси, 2000 йил 1 декабрь, № 43)

Мазкур сарлавхали танқидий мақолада Тошкент вилоятининг Юқори Чирчиқ тумани ҳудудидаги Кавардон кишлоғида бир неча йиллардан бўён аҳолини қийнаб келаятган ичимлик суви муаммоси ва бу муаммони ҳал қилиш борасидаги чигалликлар ўрганилиб, қаламга олинган эди. Унга қўйидаги жавоб хати келди:

тор ажратилиб, улар ёрдамида махсус идишларда ичимлик суви олиб келиниб, аҳоли эҳтиёжи қондирилмоқда.

Тез кунлар ичида ичимлик суви иншооти таъмирланиб, Кавардон кишлоғи суви билан тўлиқ таъминланади.

Рустам ХОДЖАКУЛОВ,
Юқори Чирчиқ тумани прокурори,
адлия катта маслаҳатчиси.

ТАҲРИРИЯТДА: Мухтарам прокурор имзоси билан олинган жавобни ўқиди, дилимиз хийла равшан тортиди. Сабаби, Тошкент шаҳрининг шундоқ бикиндаги кишлоқда истиқомат қилувчилар ҳам тоза ичимлик суви билан таъминланган бўлар эканлар. Умид қиламизки, энди ваъда қорғозда қолиб кетмайди. Жаноб прокурор бу эъзу ишни ўз назорати олади, деб ишонмасамиз. Ҳар ҳолда, савоб ишга не етсин...

НОЗ-НЕЪМАТЛАР МЎЛ БЎЛАДИ

Республика ҳўқумати 2001 йилда мева-сабзавотларнинг асосий турлари ва узум етиштириш ҳамда сотиш бўйича мулжалланган миқёсларни тасдиқлади. Улар макрорўқисодиёт ва статистика вазирлиги томонидан «Ўзмева-сабзавотларнинг асосий атоқолдиги» компанияси, Кишлоқ ва суви ҳўжалиги вазирлиги, «Мева-сабзавот» ҳудудий биришмалари, «Ўзбекбиришув» акциядорлик компанияси, «Матлуботсавдо» ҳудудий акциядорлик компаниялари, деҳқон ва фермер ҳўжаликлари уюшмаси билан ҳамкорликда ишлаб чиқилди.

Мулжалланган миқёслар етиштирилган сабзавот, мева, полиз экинлари, узум ҳосилини қўлайитириш, тайёрлаш, ўз вақтида қайта ишланишини ва сотилишини таъминлаш учун шарт-шароит яратиш, шунингдек уларни экспорт қилиш кенгайтиришга қаратилгандир.

Жумладан, 2001 йилда 2 миллион 940 минг тонна сабзавот, 560 минг тонна полиз мева, 595 минг тонна мева, 633 минг тонна узум етиштириш ва сотиш мулжалланади. Бунда уларнинг қўлчил қисмини ички бозорда сотиш қўзда тутилиши, хусусан, саноатда қайта ишлаш аҳоли истеъмоли, уруғликка ажратилиши белгиланади. Экспортга чиқариш учун махсуслаб

эркин захиралардан ажратилади. Қорақалпоғистон Республикаси Вазирлар Маҳкамасига, вилоят ҳўқимликларига ҳолдининг иктисослаштирилган ҳўжаликларида ва «Мева-сабзавот» ҳудудий биришмаларида мева-сабзавот ва узум махсуслаштирининг кўпроқ етиштирилишини таъминлаш ҳамда бунинг учун зарур бўлган ер майдонлари ажратилишга алоҳида эътибор бериш вазифаси топширилади. «Ўзмева-сабзавот» уюшмаси ноатқолдиги билан ҳамкорликда қайта ишловчи қорхоналари ва ички бозорини махсуслаб билан тўлиқроқ таъминлаш мақсадида ҳосилини сотиб олиш бўйича вилоятлардан шартномавий алоқаларни ривожлантириш режалаштирилди.

Муаммо ечимини кутмади

олган махсуслаш пулини узог билан беш кунда ҳисобимизга тўлаб бериши керак.

А. Фозиев ҳўжалика 2000 йил март ойидан раҳбарлик қиладди. Ундан иқтисодий, ижтимоий муаммолар тўғрисида қилиш сабаблари ва уларни бартараф этиш учун нималар қилаётгани хусусида сўраганимизда, у янги раис эканлигини, қолаверса минерал ўғит туширишга бориши зарурлигини, ҳуллас вақти йўқлигини рўқак қилди. Шу билан биргаликда у раҳбар сифатида Хайитхол Хидировга ўз мутахассислиги бўйича иш билан таъминлашга ҳеч қандай ёрдам кўрсата олмаслигини қўшиб қўйди.

Наҳора, шундан сўнг Хайитхол опа билан учрашдик. Унинг айтишига қараганда, 1997 йил августдан 1998 йил январь ойигача бекор юрган кунлари учун тўланиши лозим бўлган ҳақини ҳали-ҳануз ҳўжалиқдан ажратилишмаётганини маълум қилди.

Билансизми, — деди суҳбатимиз сўнггида у, — инсон қадри топалган жойда ўзгариш қилиш қийин. Мен у касбда савдоқот билан ишладим. Вақтида мутахассис етишмаганлиги учун ишга чиққан эдим. Бугунга келиб, ҳўжалик маъмуриятидан олган «муқофотим» шу бўлди. Нима ҳам қилардик. Мен барибир бир кун келиб ҳақиқат қарор топишига ишонаман.

дейдди халқимиз. Юқорида қўриб ўтганимиздек, ҳўжаликда муаммолар талайгина. Уни бартараф этиш учун эса ҳеч ким қизикмайдиганга ўхшаيدди, назаримизда. Ҳўжалик раҳбарлари ҳам ўз таъини билан ўзлари овера. Халқ дарди, талаби билан ҳисоблашсин уларнинг ҳаёлига ҳам келмапти.

Умуман «Қишлоқ-ликларнинг хонадонидида қачон табиий газ ёнади? Ижтимоий муаммолар қачон барҳам топади? Нега пудратчи ўз меҳнатидан манфаатдор эмас? Санайверсак, жумбоқлар кўп.

Нима ҳам дердик. Фақат ҳўжалик мутасаддиларига бир нарсани ўқитиришни лозим топдик. Ҳаётнинг маъноси-мукаммал яшамокдир. Ҳўжалиқнинг ёш қари ҳар бир аъзоси ҳам яхши ишлаб, фаровон ҳаёт кечиришни жуда-жуда истаيدди. Шу сабабли раҳбарлар энг аввало ўз аъзолари турмушини яхшилашлари керак. Ана шундан кейингина халқ улкан бунёдкорлик, яратувчилик ишларига қамарбаст бўлаверадди. «Бор отангга, бор онангга» қабилда иш юритиш халқ ўртасида фақат норозилигини оширадди, холос. Нима бўлганда ҳам бир жумбоқни жойида қал қилган ҳам бўлмайди. Бунини ҳўжалик раҳбарлари унутмасликлари лозим.

Комил САХАТОВ,
«Адолат»нинг ўз муҳбири.



Бугунги Тошкент. Ниҳоят қор ёғди-я!..

«Мана шу айтилганлардан хулоса қилиб ўзимизга яна бир бор савол берайлик. Вилоятдаги вазият шундайлигига сакланиб қолса, халқнинг турмуши қандай кечадди, келажиги нима бўлади? Албатта, бундай аҳвол одамларнинг ҳақли равишда норозилигини уйғотади ва вазиятни издан чиқариши мумкин.

Бунинг кейинги пайтларда республика идораларига келаятган хатларнинг катта қисмини қашқадарёликларнинг қишлоқ ва аризалари ташкил этаётгани ҳам қўрсатиб турибди».

(Президент Ислом Каримовнинг 2000 йил 28 июль кунини халқ депутатлари Қашқадарё вилоят Кенгаши сессиясида сўзлаган маърузасидан).

— Ҳурматли таҳрир, — деб бошлади мактубини Китоб туманидаги «Қишлоқ» ширкат ҳўжалиги аъзоси Хайитхол Хидиров. — Мен 1972 йили Шаҳрисабз кишлоқ ҳўжалик техникумининг ҳисобчилик бўлимини тугатиб, шу ҳўжаликда бўлим ҳисобчиси сифатида иш фаолиятимни бошладим. 1996 йилга қадар ўз вазифамни виждонан адо этдим. Меҳнат фаолиятим давомида бирор марта ҳам ҳайфсан олган эмасман. Ишда ҳеч қандай нуқсонга йўл қўймаган йўқ. 1996 йил декабр ойида ҳўжалиқимизга янги раҳбар Абдунаби Алланазаров сайланди-ю, огоҳлантирмасдан, оилавий аҳволимни ҳисобга олмасдан, қолаверса мустақил давлатиш қонунларини назар-писанд қилмай, 1997 йил 15 февраль ойида ишдан бўшлатди. Шундан сўнг ноҳақ ишдан бўшлатилганимга иш ўз ўрнига тиклашларини сўраб ҳўжалик ишчилар кенгашига мурожаат қилдим. Натижа бўлмагач, Китоб ту-

мани ҳўқимлигига арз қилдим. Очиги, қонуний ҳақ-ҳўқимини талаб қилиб идорама-идора юрариб, роса чарчадим.

Ҳурматли таҳрирят ходимлари. Сизлардан илтимосим шуки, мени паймол этилган ҳўқимимни тиклаб олишда ёрдам беришларингизни ўти-ниб сўрайман».

Биз аризада келтирилган важлар қанчалик тўғри ёки но-тўғрилигини аниқлаш мақса-дида ҳўжаликда бўлиб, кадрлар бўлими бошлиғи Гулбаҳор, Эшонқулова билан учрашдик. У киши олий маълумотли ҳўқимли экан. Х. Хидированинг ишдан бўшлатилиш сабабини сўраганимизда у: — 1997 йил 2 февралда ҳўжалик қарорига асосан ҳисобот ишлари марказлаштирилганлиги сабабли Х. Хидированинг иш ўрни қисқартирилган. Ҳа шунинг билан бошқа вазифада ишлар эдим. Қолаверса, 1998 йилгача бўлган ҳўжатлар Шаҳрисабз давлат архивига топширилган. Шу туғрисида Х. Хидировани иш ўрнини қисқартириш олдидан огоҳлантирилган ёки огоҳлан-

тирилмаганлиги ҳақида аниқ бир маълумот айта олмаيمان. Бундан ташқари қонуний ёки ноқонуний ишдан бўшлатилгани ҳам билмайман, — деди.

Шундан сўнг марказлаштирилган ҳисобот бўлимида иш юритаётган ходимлар меҳнат фаолияти билан қизиқдик. Уларнинг ҳаммаси ҳўжаликда ишни собиқ ҳисобчи Х. Хидировдан кейин бошлаган экан. Биз иш ўрни қисқараятганда ҳар бир ходимнинг жамоага тегаётган нафи билан бирга унинг узок йўл шу ҳўжаликда ишлаб келаятганлиги ҳам биринчи галда ҳисобга олиниши кераклигини айтдик.

— Тўғри, — деди Гулбаҳор ер чизиб, — раҳбар шундай йўл тутганда, — деб қўя қолди ўнғайсизликдан қўтилиш учун.

Рости шу кунини ҳўжалик идорасига бизни келганлигимизни эшитиб ўнлаб оилавий пудратчилар ўз дардларини айтиш учун келишган экан. Улар билан ҳам суҳбатлашдик. — Мен Фазилат Шарипова-ман, — деди улар бўлиб, бугунга қадар аёл, — 1999 йилда давлатга 1 гектар тоқордан шартномадаги 7 тонна 800 килограмм ўғит 8 тонна 500 килограмм узум сотдик. Эртадан кечгача ишлаймиз, да-ромадимиз йўқ ҳисоби. 2000 йил июль ойигача 2 минг сўмдан пул олдик ҳўжалиқдан. Бунинг устига қишлоқда табиий газ йўқ. Дўконда меъёр бўйича тақсимланадиган ун ўз вақтида берилмади. Умуман китоб туманида аҳолига меъёр бўйича бериладиган ун тегишли ташкилотлар томонидан

назорат қилинмади. Дўкон мудирлари унни хоҳлаган нархда сотаяпти.

Оилавий пудратчи Зубайда Жумаева, Ҳамид Ашурова ҳам ойма-ой ойлик олишолмаётганлигини, қишлоқда табиий газ, маийш хизмат шаҳобчалари, хусусан пойабзал тузатиш устанонаси, ҳаммом, маданий муассасалар йўқлигини зорланиб гапиришди.

РАҲБАР ЛОҚАЙД БЎЛГАЧ...

Шунингдек, «Гулшан» кишлоқда жойлашган дўкон сотувчилари унни бошқа бировларга сотиб юбараётганини ва бошқа муаммоларни рўй-рост маълум қилишди. Айниқса, оилавий пудратчи Бахтиёр Урраров хасратидан ёқа уладик.

— 1978 йилдан шу ҳўжаликда ишлайман, — деди у. — 1999—2000 йиллар ичида, яъни, 24 ой давомида ҳўжалик томонидан бор-йўғи 1500 сўм ойлик беришди. Шу ҳам манфаатдорликми? Бошқа жойда ишлайлик десак, ҳўжалик бирорта қайта ишлаш қорхоналари йўқ. Раис нима билан шўғулланипти ўзи ҳай-

ронман. Томорқамизда суви йўқлиги учун экин-тикин қила-омаймиз. Ойидада 7 киши яшаймиз. Болаларни ўйлантириш учун ер участкалари ажратилмапти. Деҳқонни ўйлайдиган раҳбар борми ўзи? Далада ҳам шароит йўқ. Ҳозир қиш палласи ёмғир, қордан сакланиш учун оромгоҳ йўқ. Иссиқ оватники кўп турайлик, чой қайнатиб ичининг ило-

ти. Қишлоғимиз болалари ўқийи учун замонавий мактаб қурилса бўларди. Хуллас, ана шунанга гаплар. Биз шундан сўнг ҳўжалиқнинг иқтисодий аҳволи билан қизиқдик.

Бу ерда асосан узум етиштирилган. Ҳўжалик бош иқтисодчиси Раим Аллаевнинг айтишича, 320 гектар тоқзор бор. 1990 йилдан бўлиб мавжуд тоқзордан мўлжалдаги ҳосил олинмай, белгиланган режалар ўлда-жўлда қилиб келаркан. Бунинг оқибатида ҳўжалиқнинг дебиторлик қарзи 55 миллион 950 минг сўмга, кредиторлик қарзи эса 9 миллион 972 минг сўмга етибди. Фақатгина 2000 йилда ҳўжаликда бу соҳадаги режа уудланибди.

Дарвоқо, ҳўжалик иқтисодий инқирозга юз тутган бўлса, оилавий пудратчиларда нима айб? 346 пудратчи шартномада кўрсатилган маҳсулотни етиштирса-ю, манфаатдорлиги паст бўлса? Нима қилиш керак? Биз шу савол билан ширкат ҳўжалиги бош-қаруви ҳайъати раиси Абдусамат Фозиевга мурожаат қилдик.

— Тўғри, — деди у тан олиб, — пудратчиларимиздан қарзини қўй. Сабаби, улар топширган махсуслашнинг пулини ўз вақтида бера олмаганимиз. — Нега? — сўрадик ундан. — Шаҳрисабз шароб-ароқ ҳиссдорлиги жамиятига сотган махсуслашнинг 40 миллион сўм пул бор. Шунинг жамият ҳўжалиқимиз ҳисоб рақамига ўтказилмапти. Ваҳоланки, жамият ҳўжалиқдан қабул қилиб



Бемор шифокорнинг хузурига кириб деди:
— Дўхтир мен олдин-гизга жигар билан келдим.
— Раҳмат, ундай бўлса берақолинг, мен уни со-вухонага қўя тураман, — деди врач.

Поликлиникада бе-морларни қабул қилаётган аёл хузури-га ёшгина йигит кир-ди:
— Ечининг, — деди аёл.
— Сиз-чи, — деди ҳалиги йигит ажабланиб.

— Ҳаддан ташқари семи-риб кетган киши шифо-кор хузурига келиб ун-дан наҳот сўради.
Врач:
— Агар қунига саккиз километр югуришга уч юз кундан сўнг 35 кило-граммга оғирлашса, деди.

Уч юз кундан кейин ҳалиги киши шифокорга кўнгирок қилди ва деди:
— Мен анча озиб кет-дим. Аммо муаммо чи-қиб қолди.
— Қандай муаммо, — деди врач.

— Мен уйдан икки минг километрдан ортиқ йироқдан, аммо қай-тишга пулим йўқ.

Ёши ўтиб қолган аёл шифокор хузуридан чиқарган деди:
— Тиббиёт роса тез ўсаяптида, бизнинг давримизда дўхтирлар хузурига киришмиш билан очиниб, деб бу-йоришарди. Энди эса тилингизни чикаринг дейишди ва ташхис қўйишди.

Икки шифокор суҳбат-лашмоқда.
— Биласанми, — деди улардан бири шогирди-га, — мен бир беморни ошқозон ярасини даво-лаётган эдим. Кеча у ўлиб қолди. Ериб қўриш-са, саратон касаллиги билан оргиган экан.

— Э, шунга ҳам кую-насанми, — деди иккин-чи шогирди, — мана ма-салан, мен бир беморни сарик касаллидан давола-дим. Лекин мулоҳаза охи-рига етмай ўлиб қолса бўладими. Кейин билсам у хитойлик экан.

Жинжини одада бир бе-мор шляпасини олиш учун михи те-сарисига қокмоқда. уни кўрган шериги деди:
— Ҳақиқий жинни экансан. Бўлмаса на-ригидевога қокла-диган михи бунисига қокармидинг!.

Бозорда:
— Айтингчи, товуғи-гизга нима бериб боқ-кансиз?
— Мен сўрапсиз?
— Мен ҳам озмочки эдим-да! ***

Судда:
— Ёлғон гувоҳлик берсангиз нима бў-лишини биласизми?
— Ҳа, билман. Мен-га «Нексия» ваъда қилишган. ***

Шифоконда:
— Мен ҳамма нарсани қўллаб кўрдим, лекин че-кишни ташлашга ҳеч қайси ёрдам бермади, — арз қилди ашадий ка-шанда.
— Конфетни ҳам синаб кўрдингизми? — сўради шифокор.
— Ҳа, лекин у ёнмас экан-да! ***

Бир йигит ўртоқла-ри билан шаҳарга ке-либ бир аёл билан та-нишди ва дам олгани келди.
— Азизим, борди-ю, эшик тақиллаб қолса, нима қиласан?
— Деразани очиб, пастга сакрайман.
— Вой, нималар де-ясан, ахир биз олтин-чи қаватдамиз...
— Хавотир олма, де-раз тағида ўртоқла-рим бизант ушлаб ту-ришадилар. Сакрасам, тўри унинг устига ту-шаман.

Шу пайт эшик та-қиллаб қолди. Йигит деразани очиб, хуш-так чалди-да, пастга шўнғиди. Аёл аста бо-риб эшикни очса, о-стонада ёлғизда бўкиб кетган тўртта йигит ту-рибди.
— Қочирасиз, хоним, — деди улардан бири, — дўстимизга айтиб қўйсангиз бризент ах-тариб тополмадик.

Оларда қирар жоним, Берарда чиқар жоним. Мақол.

Оқсоқол таътилга кетса, муовинининг қуни туғайди... Эр-талабдан почта унинг хонасига қиритилади! Бошқалар ҳам «бош уриб» келади!..

Бугун қовоғи ўчганини яхшиликка йўғанди, газеталар орасидан ортиқча қилди. Ушайла! Яқин орадан қанақа бай-рам бўларкин? Таквимида қаради. Эртага, — «Бунёдкорлар кунини». Қурувчиларнинг катталаридан бўлак ҳеч қим бир-бирини таъбриклимайдиган қун кеп-кеп «Обод» кўргани оқсо-қоли муовинини қўлаш қимга зарил келтири? Бирортаси «со-ага» бермоқчимикин? Ўшга ҳидини сезгандек ташлашнинг кўркан, гулдор қозғ ортга умид билан боқди. Жим-жи-мадор гўнғиллаб ўқиб бошлади.

«Хурматли Далиер Дармонович! Бунёдкорлар байрами билан таъбриклиман. Мен берган шиферлар куёвингиз иморати томига буюришига тилақдош-ман! Энди қарзини қайтарасиз, деган умид билан Жўшқин».

Саратонда бошдан муздек сув қўйиб юборишса ҳам шу қадр сесканмасди. Бошқаларга, вазмин бўлинг, деб юра-диган муовин ўзига қолганда чидамади. Столга мушт ур-ганда буралатиб сўкарди: «Аблақ! Онанс қоридан алам ва қалам билан туғилганми? Бақалоқлиги бежиз сийҳонга ўшмасасан. Ичи тўла қора сийҳ экан-ху. Бўлмаса, қулоққа айтиладиган гапни шунчалик дўмбира қиладингиз?!»

Бу қозғ оқсоқолининг қўлига тушиб қолганда нима бўлар-ди?..

Кўнгли баттар гаш бўлаверди. Ахир, булутлар орасидан йилгит этган қуёшга ҳамма бир қараб қўйган каби хатқил-диз савилни йўлда қанча одам ўқидиқин? Илгартидек ортиқча даста-даста кеп-кетиб ётса бошқа гап эди. Почта-дагилар ҳам эътибор бермасди...

Гулдор қозғони пайпаслади. Роса қўлма-қўл бўлганга ўхшайди. Энди кўнгли миш-миш вулканини Эл озғига элак тутиб бўларканми?

Отанг ўлиб беота қолгур «отам»лаб безор қилганди: «Тош-кентда юрсақ ҳам бир оёғимиз туғилган жойда, отам! От айлини қозғини толгандек, бир қуни қўшолоқимизга қай-тарман, отам! Уй қўриб қўйсам, дедим. Биздаям қўлиб кетмас, отам!..»

«Биздаям қўлиб кетмас, отам» деганига ишонди!.. Кўргон марказидан ер садақага берилмаслигини билар-кан, қозғ қоралаб юрганига яраша фаҳми етаркан, деб ўйлади. Иши битган, хайр-маъзури насия қилиб кетишини қайқанд билди?.. Е, газетга қўрган ҳақида мақола ёза-ни учун «рачут» ҳисоблармикин? «Мақола ёзиш бизга қар-найқидан бир «пуф»дек гап!..» деб гарилламаганидир?..

Ер бериш «пуф» эмаслигини сенга қандок тушутириш мумкин, галварс! Бу қуруқ сафсата эди! Қуруғсиз бит-майдиган иш! Ҳақиқат бор, дейди-я! Унақа кекирдик «ўзи-шингиз» Тошкентдагилар «ўзгара» «Обод»нинг «ўз ҳақиқат»и бор! Мушуги теккига ортибга чикмайдилар...

Жўшқиндан садо чикмагач, «йўлини» толган, иморатидан ортиқ шиферларини «қарз»га сўраган. Ошхона томига... деб талмоқсирган эди, қўйини пуч ёнқоққа тўлдирди: «Ай-таган кўнгли қайтараман», деб авради.

«Ўзқан»ни қўвиға бериб, у қўрда-қўймай тўтказган пул-ларни «чўнтагига» урганини ўзидан бошқа билмасди... Жур-налистнинг иморати битунча ким бор, ким йўқ, деб ўйлов-ди...

Ушадан кимнинг совунига кир юганини дафъатан ту-шунди!..

Жўшқин айволи ошхонасини битказган қуни қарзини қис-тади. Шунда оқсоқол муовини ётиги билан тушунтирди: «Дўненинг сарҳисоби бор! Уша еринг ақчасини сўрай-диганлар йўқ, деб ўйлайсизми? Шифернинг пули шунга сар-фоланди!..»

У боддан келса, шаккок йигит тоғдан келди: «Обод»ни сўрайдиганлардан кўра сўрайдиганлар кўпга ўхшайди!..

Давлатнинг ерини қонунга ҳилоф равишда пуллашга ким-нинг ҳақи бор? Мард бўлсангиз айтинг-чи, ўзим туғилиб ўсган ерим учун нега пора беришим керак?..

«Пора эсим, ер олиш учун бир чора!» — Оқсоқол муовини муроса қилди. — Ўзимизнинг одам бўлганингиз учун очти-ни айтиялман: сиз айтган ҳақиқат билан ҳаёт ҳақиқати ўрта-сида осмон билан ерча фарқ борлигини биласизми, ука?..

Йўқ, билшини ҳам истамаскан. Бўлмаса, бунақа номаъ-улчилик қилмасди. Гапни гапир ўққанга, жонни жонга сўқ-қанга, деб бежиз айтишмаган экан. Шумшайиб кетишдан бир балони бошламаса гўрға эди, деб ҳаблдан кечирган-ди-я...

Бир мақол ёдига тушиб, ўзига ўзи мингирлади: — Билдим дединг тутилдинг, билмадим дединг қутулдинг! Қарз-парз олганман! Жўшқин-пўшқиннинг ўйи борман-ганман! Хат-пат ёзиб бермаган бўлсам, нимани исботлай оларди? Тошкентда қачонгача гўдьяркан? Қўшлоққа келса, қўриштиб қўяман!..

Барбери, қўнғилдаги гашлик тарқамди. Кўз олдиндан по-чачи кетмасди. Пишган қалайдек нега бўёқшув тиржаиди? Демак, ўқиган!.. У номи билан хўб почтачилигини қилса-я...

«Кўнглироқ товушдан ҳабли бўлиди. Ўзини туман газе-та-сидан деб таништирган кишининг гапи томдан тараща ту-шгандек бўлди:

— Туғилган кўнглингиз билан, Далиер Дармонович! — Хали анча бор-ку?! — Энасаси қотди унинг эллик олти йилдан бери бирор марта туғилган қўнни эсламаган тах-ририят ҳодимининг айна бугун «таъбриклаш» сабабини ту-шунмади. Е, тагин бир балоси бормикин? Кўнғилдаги шў-ба туманини тезроқ тарқатиш илинжида ўсмокчилади. — Туғилган кўнглини эслаб қопсизми? Ташақкур...»

— Тахририят «таъбрик»ларни қот эшига илгартироқ тайёр-лашини биласиз-ку! — Гўё оқсоқол муовини шунақа ишлар-дан доим бохабардек изох берилди гўшақдан. Бир ҳамкас-бимиз сизни таъбриклади.

Далиер Дармонович ҳушёр тортиб сўради? — Ки-имен? — Тошкентдан Жўшқинбек! Ўзимиздан чиққан бола-да!.. — Бола эмас, бало денг! Ўзингдан чиққан балага — қайга борасан давога, деган гапни эшитгандирсиз?..

— Нима деб ёзганини биласизми? — Йўқ! — Бўлмаса эшитинг... — Керемас, шоманган... — унинг гапи озғида қолди. Симдаги гап-сўзни биров эшитиб қўлишдан истихрала қилиб оқсоқол муовини ҳарчанд ҳай-хайламасан, тахририят ҳодими қироат билан ўқирди:

— «Муҳтарам Далиер Дармонович! Туғилган кўнглингиз му-борақ бўлсин! Берган шиферларим қўвнингиз иморатига буюрсин! Қарзини тезроқ қайтаришингизга ишонман! Пули-ни берсангиз ҳам розиман. Умид ва ишонч ила Жўшқин».

Илгартироқ ортиқчани кўрмаганида Далиер Дармонович ҳозир қай аҳволга тушушини тасаввур этиш қийин эди. Энди у ўзини қўлга олганга дағдага қила кетди: — Ҳозирок йиртиб ташланг! — Тушунмадим?.. — Кўнглингиздаги қозғони йиртинг, дедим! — Буйруқомуз оҳангда бақирди у. — Табригини пишириб есин!..

— Сабаб? — Аҳмоқона гапларга тоқатим йўқ! — Суратни-чи? — Қанақа сурат? — Икковингиз аравага шифер ортаётиб тушган суратла-рингиз?..

Далиер Дармонович пешонасига урди. Шифер ортаёт-ганларда гулдор қўйлақ қийган қотин нимадир қикилла-гандек бўлганди-ёв... Эҳсонаси чиқиб кетди. Наҳот? Тову-шда дағиллиқдан асар қолмади. Жўшқин айтган ўша ибо-рани беихтиёр таққорлади:

— Биздаям қўлиб кетмас, отам!.. — Тушунмадим? — Энасаси қотгандек товуши ўзгарди тах-ририят ҳодимининг

Оқсоқол муовинининг товуши эса ялганганнамо оҳангда чикди: — Суратини бурда-бурда қили-и-нг... — Гўшақдаги товуш яна сипороқ эшитилди: — Нима афсус? — Бировнинг омонатини йиртиш мумкин эмас... — Иғовининг нимасини «омонат» дейсиз, бўтам? — Гўшақдаги товуш эгаси на «отам», на «бўтам» деганини тушунадил. Худди ўша ҳамкасби билан тил бириктириб қўйгандек қалаштирарди:

— Табригини албатта ёритишимиз учун тахририят ҳисо-

бига пул ҳам ўтказган... — Қанча? — Минг сўм! — Оқсоқол муовини катта кетди: — Ўзим нақд беш минг сўм бераман, келишдикми! Ё ўн минг...»

Тахририят ҳодими жон жойидан тўтди: — Пулингиз шунчалик кўп бўлса, яхшиси қарзингизни қай-тариб қўй қолмайсизми, Далиер ака? — Оқсоқол муовини «портлади»:

— Қарга қарганин қўзини қўқимаиди, дегани шу-да, а! Ҳам-манг бир гўр экансан! — Жаҳли чикқанда ақли қочиб қайтарган жавобини ўзи англ-ламай қолди. Гўшақни жойига «тарак» эткизиб қўйганимди, ёки... ишқилиб, сўнгги гапни эшитмаган бўлсин-да. Дўмбира қилиб юборса борми...

Кўнгли баттар гаш бўлиб турганида тагин кўнғироқ жонга тега бошлади. Бу гап гўшақдан майингина товуш эшитилди: — Туман прокуратурасидан безовта қилаймиз! — Эти увишиб кетди. Оёғи қалтираган одамга ўша «табаррук жой» номи жуда ваҳимали эшитиларкан. Ўзини зўрға қўлга олиб, босиқлик билан сўради:

— Тинчликми? — Сиз билан прокурор муовини гаплашмоқчи...

«Нимани гаплашади? Тагин нима гап ўзи?». У шундай де-мади... Улғурмадими ё журъат этмадими, ишқилиб, бўғида қола-верди. «Тикир-тиқир»дан сўнг гўшақдан бўғиқ овоз эшитилди: — Жанозага бир борсақ, дедим... — Ўзи жанозам қилиб турибди-ку!..

Бошқа одам бўлганида шундай деб бақириб юбориши аниқ эди!

Тўққин ЭШБЕК



Ҳикоя

Жаннат ва дўзах оралиғида Мункар-Накирга гап қайтариш-га охиш арвоҳдек озоқлик ва маҳкумлик қўриғида турган посбоннинг жигига тегишга қайси шероарқнинг юраги дов-берарди?..

Имкон қадар мулоийм жавоб қайтарди: — Борсақ бораверамиз-да... — Жамоа ҳўжалиги тақсимотчиси Эрназар Уролов қазо қил-ганди. Унинг ҳовлиси томон яёв боришаркан, бири ўзини ноў-нгай ҳис қилар, иккинчиси гўё Мункар-Накир қиёфасида эди.

«Мункар-накир» чўнтагидан ортиқча олиб «эгасига» уза-таркан, журтгага почтаничи айблади: — «Прокуратура» сўзига қўзи тушибоқ бизга олиб келибди. Ўзи сизга юборилган экан. Манзилга бермайдими, ҳовлиқ-ма!..

Икки идора раҳбарларининг муовинлари бир-бирига ан-граиб қолдилар. Бирининг юзиде «қолинг қалай?» деган са-вол аломати акс этди, иккинчиси унга «...иши тушганлар шунақа ҳовлиқиб қўлишдан ва таҳликада қўришдан қанча-лик лаззатланганингни ким билмайдилар? Илоҳим, сенга душ-манниман иши тушганин» дегиси келарди.

Аммо, бундай дейишга охиш эди... — Одамоз охиш яралгани учун ҳам умрбод дилидагини ти-лига қичқара олмай, ичига ютиб ашайди. Унча-мунчага оғиз очирмайдиган оқсоқол муовини ҳам зўрдан зўр қичқан жойда мик эта олмайдилар-ку...

Бир ҳисобда шу ҳам тузукдир? — Ҳамма жўшиб гапирарверса, дилида бориини тилига қичқар-верса, дунё ҳаёт йўсунда айланарди? Ўзидан тортиб ...гача қилишларни ошқор бўлаверса, ҳаёт тамомили бошқача бўлмасмиди?..

Ёшлиғида унинг орзулари кўп эди. «Ёшлар» ташкилотиде ишлаган кезлари: «Иллатларга қарши муросасиз курашавера-миз!» деб ҳарчанд ёзирмасин, ҳеч нарсга ўзгармаётгани са-бабини тушунмасди.

Муроса қилганди, қосаси оқарадиган бўлди!.. — Китобий ҳақиқат билан ҳаёт ҳақиқати нечоғли фарқ қили-шини ўзича тушунди! Сўнг, шунга яраша йўл тутадиган бўлди... — «Чиким қилсанг, чўнтагингга қирим бўлади» деган ақидага амал қилди. Чиндан ҳам «чиким»сиз шу мансабини эгаллай олармиди? Энди ўша чиким ҳиссасини минг бора қичқарма-гунча қўнғил тинчирмиди!..

Ошиғи олчи бўлиб юрган кезде ҳаёт ўзгариб қолди. Жўшқин-дан каттароқларни ўтган даврини «турғунлик» деб хўб қорала-дилар... — Одамлар жуда ақли бўлаверса, не ҳодисотлар рўй берар-кин? — Ҳамма Ўз ҳақ-хўққинини билса нима бўлади?

Унча-мунча ақли домиш ҳам жуяла жавоб бера олмас-ов бунақа саволларга... Бўлмаса, доврғуи дoston Далиер Дар-моновичдек оқсоқол муовинини бир тирранча шунчалик аб-гор қилармиди?!

Не-не қазо-қазолар ҳолига вой бўлаётгани ойнаи жаҳонда ошқор этилаётгани. Эҳ, бу журналистларнинг қуни турса ёмон бўларкан... — Прокурор муовини узагган нарсани олаётганида негадир қўли қалтиради. Ортига нималар ёзилганини билмаганида бо-шқа гап эди!.. Уйлаганидек, ўша гаплар... Қонун ҳимоячи-ларининг албатта ўқишини ҳисобга олгандек, ўзича жа-а бо-лабди:

«Қадрли Далиер Дармонович! Яқинлашиб келаётган айём муборак бўлсин! Шиферларим қўвнингизнинг томида ашвей дилигдек турсин! «Таъмагир-лик» деган моддани биллиб қўйишингизга тилақдошман! Эҳтиром ила Жўшқин».

Оқсоқол муовинининг бўғиздан шундай гап отилиб чикди: — Аблахлиқнинг чегараси бормикин? — Прокурор муовинининг жавоби эса ундан ҳам охиш тушди: — Ўша эгасини тоғлими, дегандек ўқрайиб қўйиши ортиқча бўлди.

«Қўйишга тош солиб юрмаса шунақа дермиди?! — Ўзича ҳулоса қиларди Далиер Дармонович дармон қириб. — Эҳтиёт чораси зарур!..»

Мулоқидат бир тўп одамга қўшилиб қолмаганлариде «ҳан-гома» қай тарзда давом этишини худо биларди... — Жаноза ўқийшдан бурун салласидек оппоқ соқолли мулла майит бошида тил турганча саф тортган халойиққа юзланди: — Марҳумнинг қимда қарзи қолган ё қимий ундан қарздор бўлса ўғли Эрматга айтсин. У отасининг қарзини бўйнига олиб, фарзандлик бурчини адо этади!..

Ҳар қанча олди-бердиси бўлмасин, у пайт марҳум руҳини қайси нодон безовта қиларди?! Не ҳоли, Далиер Дармо-нович орқароқда қимнингидир пичирлаганини эшитиб қолди: — Эрназар эмас — Эрназар эди! Бировларнинг ерига назар солиб тўймадими, — деди қандайдир таниш товуш. — Ерни ўзи тақсимлайман, деб пулимин олди-ю, уй-жой бермасдан кет-ди. Гувоҳларим бор! Эрмат отасининг қарзини қайтармаса, худойсини қуни шармада қиламан!..

Енидагилар инсофга чакирмаганида, марҳумнинг шаънига тагин нималар деб алжирлашини худо биларди... — Далиер Дармоновичнинг ҳуши бошидан ўчди. Қабристон-дан қай алфозда қайтганини билмайдилар. Уйига кела солиб, қўрпагача қўйилди. Енбошлаган қўйи қўзи илдини. Қўрғанла-ри тушга айланаверди...

...Уша халойиқ, ўша чехралар. Эрназар тобурда тик туриб-ди!.. Олган пораларини шоша-пиша эгаларига қайтараватган-миш. Ҳадеб бир гапни эшитириб айтармиш: «...ў, у дўненинг азоблари ёмон экан...»

Ўғли беаёв ёқасига ёпишармиш. Бўзлаб-бўзлаб таъна қилармиш: «Менга, синглимга, укаларимга ҳаром лўкма егиз-ган эдингизми?..»

Бир маҳал Эрназар кафанини йўл-йўлақай ечиб улуктирган-миш...

ча ўғлини қўлабди. Чанг-тўзонда ота-боланинг қоралари қўримай кетди. Шунда Далиер Дармонович... тобурта қўлаб тушибди. Ростаканм ўлиб ётса-да, ҳамма гапни эшитармиш... — Жаноза ўқишга саф тортган халойиқ олдиға ўғли Дамир билан қўеви Комилжон ҳам қичибди. Мулла ўша гапни айт-гани ҳамоно шахт олдинга қикқан журналист Жўшқин газе-та билан суратни халойиққа қўз-қўз қилганча нўтқ сўзлаёт-ганмиш?!

Майит сифатида ётса-да, аста қўлоқларини бекити-бди... — Тобут тирқишдан қимдир пичирлабди: «ҳақиқий жазони хали чин дунёда қўрасан, Далиер!..»

Қўтилмаганда халойиқ қўзғолибди. — Тўс-тўполон бошланиб, ўғлини биров итариб юборибди. Бечора Дамир тобут четиға ўтириб қолибди. Отасига наҳот ва нафрат билан қараганча хўнграб юборибди. Нукул Эр-матнинг гапни таққорлармиш: «Фарзандларингизга ҳаром лўкма егизилдиган қўрқамдигизми?!

Мулла жаҳл отига минганча Дамирнинг бошига ҳассаси билан уриб: «Отанг боласи бўлсан, одам боласи бўл!» дер-миш... — Далиер бирор кори-ҳол юз бермасидан тезроқ қабрга қирғиси келиб, яратганини ўзига илтижо қилибди. Ер қаъри-дан мангу паноҳ топишни истармиш...

Шунда ҳамма гоийб бўлибди... Қимсасиз қўчада ўғли ва қўеви замбилдек тобутни зўрға қўтариб кета бошлабди. Катта йўл бўйидаги қўебининг иморати соясига нафас рос-тлаш учун тўхтабдилар. Қараса, Жўшқин томга қичиб ол-ганмиш... Қўлида улкан ортиққадек плакат! Далиер Дар-монович тобурда қўзғилиб ётганча қўз қирини ташлабди. Ўша гап: «Далиер Дармонович олган шиферлар...» Охири-гача ўқишга улғурмади. Журналистнинг хотини фотоаппа-ратини тўриллаётганини кўриб, қўзларини чирт юмибди.

Худди шу пайт туйқусдан устига шиферлар қўлаб кет-ди... — Воҳ-ҳов-в-уй-уй!..

Ўзининг даҳшатли қичқи-риғидан қўчиб, қўзларини катта-катта оқди. Ён-верига олазарак қаради.

Айонда нимадир тикиб ўтирган хотини сапчиб туш-ди. Қўсига тўф-туфлаганча юғуриб қолди-да, пешонаси-га кафтини босиб, сўради: — Тинчликми, отаси? Вой ўлай, мунча терлаб кетди-нми?

Далиер Дармонович хоти-нининг қўлини оҳиста қайтар-ди. Ўзини ўнглаб ўтираркан, ҳирллаб сўради: — Уйда қанча пул бор?

Жавоб бериш ўрнига уй бекаси қайтариб савол бер-ди: — Худойи қиламизми? — Сендан пулни сўраяп-ман! — Дағдаға қилди у. — Нечта шиферга етади?

Ҳеч нарсани тушунмаган хотини сайсхонада тахланиб турган шиферлар томон ишора қилди: — Бор пулга шифер олиб қўйдингиз-ку! Шундоқ қилсам, пулим қадри «қўймади» дегандигиз. Яна пул тоғдингизми, а? Тагин шифер оламизми! Жа-а зўр мақол айтгандигиз: пул бўлди! — қул бўлди!..

Хондан соҳибни тутатиб кетди: — Шунча гапларнинг бошимга етмаса гўрға эди! — Хотини қўм оқарди. Рўмолининг учини тилаган қўйи секин сўради: — Вой ўлай, бу нима деганингиз?

Изоҳ беришни ортиқча деб билган эр қўл силтади. Сўнг, ўзини шунча қийнаган масаланинг ечимини қай этди: — Ўғлингга айт, Жўшқиннинг шиферларини обориб бер-син!

— Қайси Жўшқин? — Пешонаси тиришиб сўради хотини. — Қайим қайсарнинг ўғли бор-ку! — Исмини тилга олиш-ни ҳам истамасди. — Қайсарликда отасини йўлда қолдирар-кан, баччага. Кеп-кеп, ўша муҳбир — тош отардан ...олиб-ман-а?

— Ундан шифер олувдингизми? — Ҳа!.. — Қачон? — Бултур. — Қанча? — Илгирматадан зиёдрок эди-ёв, шекилли!..

— Нега айнан ўша аҳмоқдан?.. — Нима ишнинг бор? — Аёли пешонаси тириштириб, чайналди: — Сизни ўйлаб...